

7

9

10

doscopi que posa cara a dones que han exercit de dinamitzadores de l'economia, cuidadores de les seues famílies i ciutadanes actives en les seues poblacions." Heroïnes anònimes que han treballat dins i fora de la llar i a les quals ha quedat temps per organitzar activitats de tota mena als seus pobles, des de catifes de flors el dia del Corpus fins al mandongo o una trobada de puntaires. "Hi ha, almenys, una fotografia de cada municipi que s'acompanya amb textos de Rosa Fabregat, Dolors Sistac i Maria Barbal", explica Corretgé. L'exposició és, en certa manera, un homenatge a aquestes dones in-

visibles socialment que, des d'un injust segon pla, han hagut de suportar una càrrega feixuga només pel fet d'haver nascut dones. Ja n'hi ha prou. "El pla comarcal de polítiques d'igualtat vol acabar, precisament, amb aquesta càrrega. Ser dona no ha de significar una renúncia, sinó un orgull."

No és una meta, és el punt de partida. "Una de les nostres preocupacions és el jovent. Les diferents associacions de dones de la comarca ens han fet notar que no hi ha relleu generacional." Malgrat tots els esforços, malgrat totes les iniciatives que es duen a terme des de les

diferents administracions, les adolescents s'entossudeixen a repetir models. "És alarmant que hi hagi casos de violència entre parelles molt joves." De fet, en pocs anys s'ha produït un insòlit canvi i les filles del feminisme dels setanta no tan sols han recuperat els sostenidors, sinó el vestit blanc de tul de núvia. Allò que les nenes ja no volen ser princeses ha passat a la història. Els models són models. I no és un joc de paraules. Noies guapes, extremament joves, riques i primes. Això no és fer un pas enrere? Si tornem a jugar a les casetes, potser acabarem com qualsevol dels rostres en blanc i negre que

7. El tradicional mandongo a Sunyer.

8. Cuineres a Vilanova de la Barca.

9. Curset de Singer a Rosselló.

10. Atenent les gallines a Artesa.

11. Cosidores a Almatret.